

Odbor kultury a památkové péče
 oddělení památkové péče

datum
29.07.2020

oprávněná úřední osoba
PhDr. Aleš Naňák

číslo jednací
KUZL 31807/2020

spisová značka
KUSP 31807/2020 KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně a věcně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“) a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen: „přestupkový zákon“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení podle přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

██, se uznává vinnou z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila tím, že ke dni 16.03.2020 jako stavebník zahájila stavební práce a následně provedla

- výkopové práce spojené se stavební činností (odstranění původní záďlažby dvora, výkopy související s odstraněním porušení vnitřního vedení kanalizace, provedení nové vnitřní záďlažby) na pozemku parc. č. st. 266 k. ú. Uherské Hradiště, okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj,

aniž by předem oznámila záměr stavebních prací na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

za což se jí ukládá

1. pokuta ve výši 40 000,- Kč (slovy: čtyřicettisíc korun českých)

Uložená pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000035**

a

2. podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíc korun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000014**.

Odůvodnění

Dne 27.04.2020 byl Krajskému úřadu Zlínského kraje (dále také: KUZK) doručen e-mailový podnět, který obsahoval fotografie stavebních prací ve dvorní části objektu čp. 201 v Uherském Hradišti, včetně identifikace objektu na webu Mapy.cz a konstatování, že při stavebních úpravách nedošlo ke splnění oznamovací povinnosti „ohledně zahájení prací na území s archeologickými nálezy“.

Opatřením ze dne 28.04.2020 učinil správní orgán písemný dotaz u Archeologického ústavu Akademie věd Brno, v.v.i., IČO: 68081758, se sídlem Čechyňská 363/16, 602 00 Brno (dále jen: „Archeologický ústav“), v němž byl Archeologický ústav požádán o sdělení, zda byla v souvislosti se stavebními pracemi na pozemku parc. č. st. 266 v k. ú. Uherské Hradiště, splněna oznamovací povinnost stavebníka ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu.

V odpovědi ze dne 07.05.2020, doručeno správnímu orgánu dne 11.05.2020, Archeologický ústav uvedl, že zahájení stavební činnosti na parc. č. st. 266 v k. ú. Uherské Hradiště Archeologickému ústavu, jak vyžaduje § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, nahlášeno nebylo. Dále Archeologický ústav uvedl, že výše uvedená stavební činnost byla realizována na území s archeologickými nálezy I. kategorie, tzn., že se v místě stavby již archeologické nálezy a situace vyskytují a nadále vyskytovat budou.

Na základě uvedeného přistoupil správní orgán k tomu, že opatřením ze dne 14.05.2020 č.j. KUZL 31815/2020 oznámil vlastníku dotčené nemovitosti, kterým je [redacted] (dále též: „obviněná společnost“) zahájení správního řízení dle ust. § 78 přestupkového zákona a dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal zástupce obviněné společnosti podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařízeno na den 27.05.2020 v 10:00 hodin a současně uvedl poučení o procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné společnosti doručeno 14.05.2020 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání v rámci přestupkového řízení proběhlo ve stanovený den a zúčastnil se ho zástupce obviněné společnosti pan [redacted], jednatel. Na vyžádání předložil doklad totožnosti, následně byl poučen o svých právech. Dále do protokolu, který byl při jednání sepsán, zástupce obviněné společnosti uvedl, že obvinění z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči „bere na vědomí“. Dále uvedl, že „práce byly provedené z důvodu havárie odpadního potrubí. Jelikož mohlo z tohoto důvodu dojít ke škodám na majetku, rozhodli jsme se toto řešit neprodleně a neuvědomili jsme si v danou chvíli povinnost nahlásit provedení prací souvisejících s opravou Archeologickému ústavu ČR. Za toto pochybení se omlouváme“. V rámci ústního jednání byl po vzájemné dohodě stanoven termín místního šetření, a to na den 04.06.2020.

Dne 04.06.2020 provedl správní orgán šetření na místě samém za účasti zástupce obviněné společnosti pana Antonína Strýčka. Zástupce obviněné společnosti umožnil správnímu orgánu v rámci místního šetření přístup na dotčený pozemek a projevil součinnost při ohledání místa. Správním orgánem byl ověřen rozsah výkopových prací: na dotčeném pozemku proběhla demolice dvorních přístavků, dále odstranění původní zádlažby (betonová dlažba), výkopy související s odstraněním zjištěného porušení vnitřního vedení kanalizace (betonové potrubí cca z 50. let 20. století), přičemž to bylo nahrazeno ve stejném směru potrubím novým o stejném průměru. Následně byla provedena nová dvorní zádlažba. Řešené práce byly zahájeny dle sdělení zástupce obviněné společnosti 16.03.2020 a ukončeny 13.05.2020. Do protokolu, který byl pořizen v rámci místního šetření, zástupce obviněné společnosti uvedl, že „odstranění dvorních přístavků, při kterých jsme přišli na havárii vnitřního odpadního potrubí, které bylo nutno neprodleně řešit, jsme provedli výkopové práce, které jsme z neznalosti nenahlásili archeologům. Za toto pochybení se omlouváme. Rozsah výkopu byl ve stejném směru původního beton. potrubí pravděpodobně z 50. let. 20. stol., a protože hloubka nepřesáhla 120cm v místě rozpadlého potrubí, nepředpokládali jsme v žádném případě možný zásah do památkové hodnoty“.

Správní orgán seznámil zástupce obviněné společnosti s obsahem spisu při ústním jednání, jediným dalším doplněním spisu byl protokol z místního šetření, správní orgán proto upustil od postupu ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán považuje na základě výše uvedených podkladů za prokázané, že při realizaci výkopových prací souvisejících se stavebními úpravami na pozemku parc. č. st. 266 k.ú. Uherské Hradiště obviněná společnost spáchala přestupek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla mimo jiné i výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby oznámila

Archeologickému ústavu Akademie věd. Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Přitom archeologickým nálezem se, ve smyslu ust. § 23 odst. 1 téhož zákona, rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součástí archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadá pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Je nepochybné, že zahájení stavebních prací nebylo ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu předem oznámeno. Základní účel ustanovení 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kterým je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, tak již evidentně nemohl být plně v důsledku protiprávního jednání obviněné společnosti naplněn. Z věcného hlediska je třeba uvést, že šlo o zásah nejen neohlášený, ale zejména provedený v místech archeologicky citlivých, neboť uvedená stavební činnost byla realizována na území s archeologickými nálezy I. kategorie, tzn., že se v místě stavby již archeologické nálezy a situace vyskytují a nadále vyskytovat budou.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za přestupek, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební činnost nebyla Archeologickému ústavu v době přípravy stavby oznámena. Tím, že obviněná společnost zahájila stavební a výkopové práce, již nemohla splnit oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a je tak naplněno i ust. § 5 přestupkového zákona – přestupkem je společensky škodlivý protiprávní jev, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, přičemž se jedná o přestupek, jehož pachatelem je právnická osoba ve smyslu ust. § 20 přestupkového zákona.

Správní orgán se zabýval důvody pro zánik odpovědnosti za přestupek ve smyslu ust. § 29 přestupkového zákona, a dospěl k názoru, že žádný z těchto důvodů nebyl naplněn. Promlčecí doba s ohledem na dobu spáchání přestupku neuplynula, nedošlo ani k zániku právnické osoby jako pachatele. Dle správního orgánu není důvodu pro zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek ve smyslu ust. § 21 přestupkového zákona.

Správní orgán dále zvážil kritéria pro výměru správního trestu (§ 37 přestupkového zákona). Správní orgán tedy vycházel z povahy a závažnosti přestupku. Jak je již uvedeno výše, základním účelem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů. Tyto nálezy pak mohou významným způsobem přispět k poznání historie dotčeného místa, dějin lidstva obecně i ve vazbě na konkrétní osídlení lokality. Tento veřejný zájem nebyl (vlivem nesplnění oznamovací povinnosti) naplněn. Způsobem spáchání přestupku tedy bylo nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, což znamená pasivní přístup pachatele k zákonem stanovenému úkonu a přestupek jednorázový. Jak je zřejmé z konstatování zástupce obviněné společnosti, významnou okolností zde bylo „opomnění“

oznamovací povinnosti i to, že při zahájení prací došlo k odhalení poruchy odpadního potrubí, které chtěl stavebník odstranit co nejdříve. Zde je potřeba říci, že řešené práce (zásahy do terénu – odstranění záďlažby, „lůžko“ pro dlažbu novou atd.) proběhly na celé ploše dvorní části objektu (přibližně 124 m² – měřeno dle ortofoto mapy), nikoli pouze jako výkop potřebný pro opravu poruchy odpadního potrubí v ploše dvorní části.

Správní orgán se zabýval polehčujícími okolnostmi v rámci řešeného přestupku. Polehčující okolností je objektivní skutečnost, že dotčený pozemek již v minulosti byl zasažen stavební činností. Dále i to, že obviněná společnost okamžitě po oznámení o zahájení řízení o přestupku aktivně spolupracovala se správním orgánem, žádný z úkonů v řízení záměrně nezdržovala a snažila se poskytnout maximální součinnost ke zjištění skutečností rozhodných pro zjištění stavu věci.

Správní orgán k tvrzení obviněné společnosti, že s ohledem na zjištěnou poruchu odpadního potrubí musel jednat „neprodleně“ a neuvědomila si svou povinnost ohlásit práce archeologům, správní orgán konstatuje, že tato okolnost nezbavila obviněnou společnost oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť stavební úpravy dvorní části nemovitosti obviněná společnost dlouhodobě připravovala. Odstranění poruchy potrubí bylo logickou a žádoucí součástí prací jako celku.

Přestupek dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, lze dle správního orgánu považovat u obviněné společnosti za prokázaný. Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu do výše **4.000.000 Kč** právnické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Vzhledem k výše uvedenému, po posouzení rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán u obviněné společnosti pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 40 000,-Kč pro obviněnou společnost je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, že bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci. Dle správního orgánu je stanovení výše pokuty při dolní hranici zákonného rozmezí oprávněné, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by pachatel nesplnil svou oznamovací povinnost záměrně s úmyslem vyhnout se realizaci archeologického průzkumu a poškodit zájmy památkové péče, nebo že by úmyslně neposkytl součinnost správnímu orgánu při řízení.

Jelikož obviněná společnost byla shledána vinnou, byla jí podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč, protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Obviněná společnost o snížení paušální částky ve smyslu ust. § 79 odst. 5 správního řádu nepožádala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijímatelné.

PhDr. Romana Habartová

Vedoucí odboru kultury a památkové péče